

Manjager Skrifterne! (Job, 5, 39.)

(Afskrif af en Brevstav)

Den Hellige Skrift er ældre end nogenfølelsest anden Bog; men den er ikke givet Verden alene for at underholde os med Fortælling om forgangne Begivenheder, men for at underbygge os om Veien til det evige Liv. „Hvad der tilforn er skrevet, det er skrevet os til Lærdom“ (Rom. 15, 4). Sæt en Fader skrev fra et langt bortliggende Sted et Brev til sin Søn, hvilket indeholdt saadan Underretning og saadanne Forholdsregler som havde hans sønne og Vel til Bæmke: vilde det ikke være meget utænkeligt at Sønnen, om han ikke vilde aabne dette Brev, eller forsøgte dets Indhold?

I Bibelen taler Gud til os med uendelig Nærværelse ligesom en Fader til sit Barn. Uden denne hellige Bog kendte vi os alle i Uvidenhed med Hensyn til hans Væsen og Vilje, alle i Uvidhed om vor tilkommende Tilstand. Vi vil derfor gøre vel, om vi agter derpaa som paa et Brev i et mørkt Sted“ (2 Pet. 1, 19). Læser og derfor iagt, at I ikke forsømmer at læse i Skrifterne! En lærd Mand ved navn Salmastius sagde paa sin Dødseng: „Jeg har læst den Verden af Tid. Med mit Liv endnu forlængere et Aar, saa vilde jeg tilbringe det med at læse Davids Salmer og Pauli Epistler.“

En Kristen er indblæst af Gud, bevæget Spadomme som allerede er opfyldte, Mirakler som er skete, Trusler som er blevne fuldbyrdede, og Fortællinger som vedvarende gaar i Opfyldelse i alles deres Erfaringer om af Hjertet tror derpaa. Læs man til disse Bedrøvelsesfulde Helliges Fortællinger, Menhed og Enfoldighed, den Overensstemmelse der hersker imellem alle dens enkelte Bøger, naar de taler om Guds Væsen og om det menneskelige Hjertes naturlige Beskaffenhed, fremdeles det jødiske Folks nærværende Tilstand, som paa det næste kommer overens med dens Spadomme, saa kan og vil ethvert menneske, Sandhed søgende Gæmte overbevise sig om, at ingen anden end Gud har kunnet give Verden en saadan Bog.

Bandtoende kan intet tilbyde eller som kunde være at sammenligne med Bibelen. Deres Lod vil blive eders, derfor I med dem forsøfter denne guddommelige Bog: Uvidenhed og vinende Tvil i det nærværende, Elendighed i det tilkommende Liv! De Stakker ligner den Banvittige som man saa uophørlig at volere paa et Skuffe Messing, og som, naar man spurgt ham hvilket Brug han saa vilde gøre deraf, svarede: „Jeg tænker at gøre en Sol deraf, der skal give mere Lys og Varme fra sig end den som staar højt oppe paa Himmelen.“

For Alle.

I den hellige Skrift gives der noget som passer for ethvert Hjertes Trang, for enhver Stilling i Livet. „Soo som har Verden kjær, søge i Herrens Bog og læse Salomons Prædiker, saa vil han lære at erkende Verdens Forfængelighed. Moraliserer læse Salomons Dødsprog og Hærgdrabstænen (Matt. 5-7), paa det at han kan lære den sande Død. Den som holder paa sin Død og uplettede Bandel, læse Epistlerne til de Romere og de Galater, forat han kan lære at kende den sande Vel til Retfærdiggørelse for Gud. Den ingen Frugt bringende Bænkender af Kristendommen, læse Jakob og Peters Epistler, at han kan blive var den levende Tros egne Frugter. Den ringesløse og vantroe læse det andet Peters Brev og Judas Epistel, paa det at han kan blive bekiendt med Søndens og Bantrøens stræffe Følger. Det 8 Aar som staar i Fare for

Affald, læse Profeten Hosaas og den lidlæggelse som de forskellige Epistler til Hebræerne for at stræfkes tilbage fra sine vildfarende og lidig giver hverandre. Na, jeg tager ikke i Betænkning at paastaa, at den mest lærde Skrift — naar han kan læse sin Bibel og vil gøre sig den Umag at læse den paa denne Maade — vil saa af den frægtige og oplivende Erkendelse som er nødvendigt og Staten besværgede læse dig til hans egen Salighed. Na, han Gæras og Nehemias's Bøger, paa det at han kan lære at udføre sin Ojertning i Gudsfrøgt og i udmag Afhengighed af ham.

Udægtige Vedere læse Davids Salmer, for at lutre og forberede sin Andagt.

De lidende læse Job og Jeremia's Bøger for at lære hvorledes man udholder Prøvelser.

Den sande Troende læse Epistlerne til de Efeser, Kolosenser og Filippenser, paa det at han saa give et paa hvad det vil sige at vokse i sin Herrens og Frelsers Naade og Skindskab; og Gaias's og Sakarias's Spadomme, paa det at han kan glæde sig ved Kirken's Tilkommende Herlighed og Kristendommens endelige Triumf.

Da Presten læste Epistlerne til Timoteus og Titus, „paa det at han saa give sig paa sig selv og paa Verdommen, og blive ved derudi, og frelse sig selv og dem som hører ham“ (1 Tim. 4, 16.)

Do er Meningen af det som her er sagt, ingenlunde, at nogenfølelsest skulde indskrænke sig blot til en vis Del af Skrifterne, hvor meget den samme endog især passede paa ham; men alle skal læse i enhver Del, skal læse Verdommen til sin Opbyggelse, Korjættelserne til sin Trost, Fortællingerne til sin Bælsning, Indbydelserne til sin Dyrkning, Eksemplerne til deres Efterlignelse, Spørgsmaalene for deres at prøve og opvække sine Sjæle, og Truslerne for at lade sig afskrække fra Synd og Bantrø.

Banvittigheder.

Lad eder ikke afholde af Dunkelheder og Banvittigheder. De vil forvinde, den ene efter den anden. Læser sin opmærksomt. Læser med Begjærlighed efter Frelse. Sammenligner den ene Del af Skrifterne med den anden, hvortil der gives eller hoppige Vin i Ansørelsen af Skriftsteder under de enkelte Bøger. Og naar I læser, saa prøver fornemmelig eders Andre, Spørg og selv: „Hvillen Verdom indeholdes der i dette Kapitel? Tror jeg den? Vil jeg følge den? Hvilken Fortættelse? Behøver jeg, og længe jeg efter dens Betsignelse? Hvilken Fortættelse? Hvor jeg den til Rettesnor for mit Liv? Hvilket godt Eksempel? Følger jeg det? Hvilket ondt Eksempel? Hvor jeg det?“

Læs og Ved.

Og naar I læser, saa beder og saa: „Herre, giv mig Tro paa din Sandhed! Giv at jeg vandrer i dine Veie! Hvad jeg ikke ved og forstaa, det lær du mig. Lad dit Ord være en Lygte for min Fod og et Lys paa min Sti. Giv din Lov i mit Hjerte, og skriv den i mit Sind, og taenk ikke mere paa mine Synder og Misgjerninger, efter dine naadige Fortættelser, hvilke er ja og Amen i Kristi Jesu.“ Naar I prøver eller selv paa denne Maade, anvender alt paa eders eget Hjerte, og beder: saa vil eders Sti ligne det skinnende Lys, som fremgaar og hjer indtil hos Dag (Salomons Ordby. 4, 18).

Børensærne.

Børensærne sammenlignede de Verdomme som de lærte af Paulus, med de allerede forhaandenværende Skrifter af det gamle Testament. (Ap. G. 17, 11). „Det er utroligt for enhver som ikke nogenlunde selv har gjort Forteg.“ siger en from Gudslærd, „hvilke Fremskridt der kan gøres i den Erkendelse som gøres i Salighed, naar man studerer Skrifterne paa denne Maade, uden nogenfølelsest andet Hjelpe middel end

nen; en forelsker, og de andre hører til om de hellige Ting der bliver sagt. Skulde jeg nogen Tid komme til dig igjen, kjære Moder, saa vil du i mig finde en ganske anden Søn.“

„Løffelig, uden Hensyn til sin Rang og sin Post i det borgerlige Samfund, er det Menneske som kan sige: „Dine Fortættelser er blevne mine Lovsange i min Ublændighedens Hus“ (Salme 119, 54).“

„Det er det Menneske, hvem Herrens Ord er blevet til Spot, og som ikke har Behag i det (Jer. 6, 10).“

Vor Tilstand.

Vor Tilstand i den tilkommende Verden vil være overensstemmende med den Anvendelse vi i dette Liv har gjort af Guds Ord. Efter Guds Ord vil vi blive hændte salige eller fordemte! Hvilken vigtig Bog for os alle! „Himmel og Jord skal forgaa, men mine Ord skal ikke forgaa.“ Saa udraabte han der som til Verden for at gøre Søndere salige, og engang vil anbenbares som Verdens Dommer. (Matt. 25, 31-46.)

Du er Dag.

Lad ingen Dag gaa forbi uden at læse i Skrifterne. Et eneste Brev kan jo være som den Sten af Bækken hvormed David slog Hæmpen, eller som en Styksengel til at bevare dig for mangen ond Mand. „Der staar skrevet“ — „der staar altes skrevet.“

Korjættelse.

I Korjættelse altsaa, raanfaget i Skrifterne for eders eget og for eders Herrens Bels Skuld! Disse Ord skal du tage til dit Hjerte, og du skal gjæntage dem for dine Barn, og tale om dem, naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Veien, naar du lægger dig, og naar du opstaa.“ (5. Mos. 6, 6-7. 1 Mos. 18, 19.)

I Verden, raanfaget i Skrifterne.

I Verden, raanfaget i Skrifterne, for at I lidig i eders Liv saa blive vise til Salighed ved Troen paa Kristi Jesus, og undka den Fordævelse og Elendighed i hvilken Uvidenhed om Sandheden saa føre eder. (Salme 119, 1-8. Præd. 12, 1. 2 Tim. 3, 14, 15.)

Husbønder.

I Husbønder og Familiefæder, raanfaget i Skrifterne, paa det at I maa vide, at I har en Herre i Himmelen, og lære at kende eders Ansværlighed for dem som er anbettede eders Amfara. (Ordbyr. 3, 33. 1 Kor. 7, 22. Kol. 4, 1.)

Tjenere.

I Tjenere, raanfaget i Skrifterne, forat I kan lære at kende eders Pligter og Rettigheder, og lære at udfulde den Post som er bleven eders omvis i Samfundet, med Gudsfrøgt, eller selv til Hæd og eders foresatte til Glæde. (Esf. 6, 5-8. Tit. 2, 9, 10. 1 Pet. 2, 18-20.)

Rige og fattige.

I Rige og fattige, I Gamle og Unge, raanfaget i Skrifterne; dens Betsignelse er at bevare eder for Rigdommens Snarer og for Uværdens Kristeller. Den er givet eders Ungdom til Vedtagelse, eders Alderdom til Trost. (1 Tim. 6, 17. Raf. 3, 5. Hebr. 13, 5. Ordbyr. 15, 16, 17. Ef. 4, 4. Jer. 3, 4.)

„O hvor fræfndt er det dog.“

„O hvor fræfndt er det dog.“ sagde en russisk Officer, „at læse, at Guds Ord er af Antagelse værd! Jeg behøver ingen anden Stat. Den er, ja den er min Rigdom, i hvis Besiddelse jeg er beredt til at dø.“

„Under mit Ophold i Antigua.“

„Under mit Ophold i Antigua.“ siger en som har ofret sig for den hellige Kristi's Udbredelse, „had forskellige frøomme Sorte, om man vilde give dem nogle Bibler og Testamenter. De lod derom paa en meget rørende Maade. Vi raandede dem til at forelægge deraf for dem som ikke selv kunde læse, men at laane dem deres Testamenter som snikede at læse for sig selv. De lodede og gjæmte det, og ved Modtagelsen af denne Hare Stat var deres Glæde usigelig, hvilket de lærer som skød ned over deres sorte Kinder, bevidnede.“

Det nye Testament.

„Hvilken herlig Bog er det nye Testament!“ skrev en katolsk Soldat, som havde taget et med sig til Brest, hjem til sin Moder. „Løls af os kommer hver Aften sammen i Rafer-

nen; en forelsker, og de andre hører til om de hellige Ting der bliver sagt. Skulde jeg nogen Tid komme til dig igjen, kjære Moder, saa vil du i mig finde en ganske anden Søn.“

„Løffelig, uden Hensyn til sin Rang og sin Post i det borgerlige Samfund, er det Menneske som kan sige: „Dine Fortættelser er blevne mine Lovsange i min Ublændighedens Hus“ (Salme 119, 54).“

„Det er det Menneske, hvem Herrens Ord er blevet til Spot, og som ikke har Behag i det (Jer. 6, 10).“

Vor Tilstand.

Vor Tilstand i den tilkommende Verden vil være overensstemmende med den Anvendelse vi i dette Liv har gjort af Guds Ord. Efter Guds Ord vil vi blive hændte salige eller fordemte! Hvilken vigtig Bog for os alle! „Himmel og Jord skal forgaa, men mine Ord skal ikke forgaa.“ Saa udraabte han der som til Verden for at gøre Søndere salige, og engang vil anbenbares som Verdens Dommer. (Matt. 25, 31-46.)

Du er Dag.

Lad ingen Dag gaa forbi uden at læse i Skrifterne. Et eneste Brev kan jo være som den Sten af Bækken hvormed David slog Hæmpen, eller som en Styksengel til at bevare dig for mangen ond Mand. „Der staar skrevet“ — „der staar altes skrevet.“

Korjættelse.

I Korjættelse altsaa, raanfaget i Skrifterne for eders eget og for eders Herrens Bels Skuld! Disse Ord skal du tage til dit Hjerte, og du skal gjæntage dem for dine Barn, og tale om dem, naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Veien, naar du lægger dig, og naar du opstaa.“ (5. Mos. 6, 6-7. 1 Mos. 18, 19.)

I Verden, raanfaget i Skrifterne.

I Verden, raanfaget i Skrifterne, for at I lidig i eders Liv saa blive vise til Salighed ved Troen paa Kristi Jesus, og undka den Fordævelse og Elendighed i hvilken Uvidenhed om Sandheden saa føre eder. (Salme 119, 1-8. Præd. 12, 1. 2 Tim. 3, 14, 15.)

Husbønder.

I Husbønder og Familiefæder, raanfaget i Skrifterne, paa det at I maa vide, at I har en Herre i Himmelen, og lære at kende eders Ansværlighed for dem som er anbettede eders Amfara. (Ordbyr. 3, 33. 1 Kor. 7, 22. Kol. 4, 1.)

Tjenere.

I Tjenere, raanfaget i Skrifterne, forat I kan lære at kende eders Pligter og Rettigheder, og lære at udfulde den Post som er bleven eders omvis i Samfundet, med Gudsfrøgt, eller selv til Hæd og eders foresatte til Glæde. (Esf. 6, 5-8. Tit. 2, 9, 10. 1 Pet. 2, 18-20.)

Rige og fattige.

I Rige og fattige, I Gamle og Unge, raanfaget i Skrifterne; dens Betsignelse er at bevare eder for Rigdommens Snarer og for Uværdens Kristeller. Den er givet eders Ungdom til Vedtagelse, eders Alderdom til Trost. (1 Tim. 6, 17. Raf. 3, 5. Hebr. 13, 5. Ordbyr. 15, 16, 17. Ef. 4, 4. Jer. 3, 4.)

„O hvor fræfndt er det dog.“

„O hvor fræfndt er det dog.“ sagde en russisk Officer, „at læse, at Guds Ord er af Antagelse værd! Jeg behøver ingen anden Stat. Den er, ja den er min Rigdom, i hvis Besiddelse jeg er beredt til at dø.“

„Under mit Ophold i Antigua.“

„Under mit Ophold i Antigua.“ siger en som har ofret sig for den hellige Kristi's Udbredelse, „had forskellige frøomme Sorte, om man vilde give dem nogle Bibler og Testamenter. De lod derom paa en meget rørende Maade. Vi raandede dem til at forelægge deraf for dem som ikke selv kunde læse, men at laane dem deres Testamenter som snikede at læse for sig selv. De lodede og gjæmte det, og ved Modtagelsen af denne Hare Stat var deres Glæde usigelig, hvilket de lærer som skød ned over deres sorte Kinder, bevidnede.“

Det nye Testament.

„Hvilken herlig Bog er det nye Testament!“ skrev en katolsk Soldat, som havde taget et med sig til Brest, hjem til sin Moder. „Løls af os kommer hver Aften sammen i Rafer-

Vædre din Fader og din Moder

„Kjære unge Venner, er det nødvendigt at sige eder, at I aldrig maa skamme eder ved Eders Forældre? Jeg kan ikke tænke mig, at Eders Forældre ikke havde saa god Opdragelse, som den I nu faar. Man ser nu og da Forældre ualagge sig store Dyr; Fædre arbejder til det ødste paa deres Helbreds Beføstning, Mødre negter sig baade det ene og det andet — for at kunne betale sine Børns Skolegang. Og ved De, hvad man undertiden ogsaa ser? At disse samme Børn som er oplærte ved sine Forældres Selvopofrelse, hæver sig over, skammer sig ved dem og råbmer ved at vise sig offentlig med dem? Er det ikke en sand Vederstyggelighed, noget som striger til Himmelen om Dem?“

Jeg har for mange Aar siden læst en Fortælling om en Gut, som Forældrene med stor Beføstning satte i en af Hovedstadens større Skoler. Det var bra Folk, der levede paa Landet og tjente sit daglige Brød i deres Ansigts Svæd. Et Aar, da Østen havde været usædvanlig god, beslattede de at besøge Sønnen og tillige at benytte Lejligheden til med ham at besøge Høns's Markværdighed. De rejste altsaa alle glade — naturligvis paa tredje Plads — Fædren i sin simple Prælle med Lue og Moderen med Tørklæde paa Hovedet, en holdende i den ene Haand en stor Bomuldsparaply, i den anden en Madfars, i hvilken hun havde lagt adskillige gode Sager, til Sønnen. De troede nok, at de skulde berede ham en glædelig Overrækkelse.

Men kan I tænke eder, at det elendige Barn blev saa lidet berørt af sine Forældres Besøg til Skolen, at han saa ganske forlegen og skamfuld ud ligeoverfor sine Kammerater, da man kaldte ham til sine Forældre og at han de følgende Dage, naar de gik sammen paa Gaden, istedetfor at give sin Moder Armen, indrettede det saaledes, at han altid gik lige foran eller bagester Forældrene, for at ingen skulde tro, at han var deres Søn.

Jeg ved ikke hvad I synes om dette Barn, men jeg finder ham at være et Udvær af Utænksomhed og Forrangselighed. Jesus Kristus har sagt, at han han vil skamme sig overfor sin Fader ved enhver som har skammet sig ved ham her paa Jorden. Han vil sikkert ogsaa paa den sidste Dag skamme sig ved enhver som ringesøfter sine Forældre, fordi de var fattige og uoplyste.

Som Modfatning til Fortællingen om den unaturlige Søn, har jeg læst om skolekammerat Duvall. Det var i Aaret 1870. Duvall, en af de lærte Officerer ved Ludvig den 14des Bær, var Vondest. Hans Fæder som en Dag for at besøge ham ved Bæren, og Duvall, der ikke røbede over sin simple Herkomst, skulde sig at foretælle ham for Øversten.

„Derrens Lov er uden Smitte, vedbeholder og omvender Sjælen.“ Saa lad os give den til de uomvendte blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Vidnesbyrd er trofast, og gjer de vankundige vise.“ mere gives noget uomvendt, uoplyste blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Befalinger er rigtige, og glæder Hjertet.“ Saa lad os give dem til de elendige blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Vidnesbyrd er trofast, og gjer de vankundige vise.“ mere gives noget uomvendt, uoplyste blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Befalinger er rigtige, og glæder Hjertet.“ Saa lad os give dem til de elendige blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Vidnesbyrd er trofast, og gjer de vankundige vise.“ mere gives noget uomvendt, uoplyste blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Befalinger er rigtige, og glæder Hjertet.“ Saa lad os give dem til de elendige blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Vidnesbyrd er trofast, og gjer de vankundige vise.“ mere gives noget uomvendt, uoplyste blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Befalinger er rigtige, og glæder Hjertet.“ Saa lad os give dem til de elendige blandt det menneskelige Kjønl

„Herrens Vidnesbyrd er trofast, og gjer de vankundige vise.“ mere gives noget uomvendt, uoplyste blandt det menneskelige Kjønl

„Stor var de andre Officerers Forundring ved at erfare, at deres Kammerat var Søn af en simpel Bønde, medens de havde troet, at han var af lige saa høi Stand som dem selv. Desuagtet blev den gamle Mand vel modtaget og behandlet af alle med den største Ærbødighed, og da Øversten samme Dag blev kaldet til Kongen, fortalte han ham, hvor rart hele Korpslet, som han havde den Ære at kommandere, havde været over den Omhu og Ærbødighed, Kapteinen viste sin gamle Fæder.

Ludvig den 14de lod Duvall falde og søgte til ham:

„Det glæder mig at gøre Bekjendtskab med en saa rekstafte og god Søn, som De er; berester kan De aarligen have 2,500 Kroner saa De bedre kan understøtte Deres gamle Forældre. Og med disse Ord omfavnede Kongen sin brave Kaptein i hele Hofsets Paasyn.“

Læseligt i Brevet.

Ogsaa i Pavedømmet har der været mange fromme Mænd, der til trods for at de levede og døde i den katolske Kirke af ganske Hjerte har troet den lutheriske Læres Gøvedartfiker, at et Menneske refterdigjeres ved Troen uden Lovens Gjærninger. En af de mest bekjendte er Bernhard af Clairvaux, om hvem Luther selv skriver: „Der der nogenfinde været en i Sandhed gudfrøgtig og from Munk, saa er det Bernhard, hvem jeg sætter høiere end alle Munker og Pæder i Verden, og hans Dige har jeg ikke nok ikke nogenfinde hverken læst eller hørt om.“ Man tillægger ham flere af vore mest bekjendte Salmer, saaledes: „Jesu din Ankomme!“ og den mægtige Langfredags Salme: „O, Hoved høit forhaenet.“

Aort før sin Død sagde han:

„Der er tre Ting, paa hvilket mit Haab er grundet: Guds Kjærlighed, at han har gjort mig til sit Barn, hans Naadløstets Sandhed og hans Naag til at oplyse dem. Det er det tredobbelte Baand, der ikke brister, som hænger ned fra vort himmelske Fæderland til Jorden, som vi skal fastholde, og hvormed Gud engang vil drage os ind i sin Herlighed.“

En Gang syntes det ham, som om han var trukket frem for Guds Domstol, hvor Satan paa det bestigste anlagde ham. Da svarede Bernhard: „Ja, jeg erkender, at jeg er værdig og ikke kan komme ind i Himmelen for mine Gjærningers Skuld; men jeg ved, at Jesus har en dobbelt Ret til Himmelen, først som en Kny fra sin Fæder, dernæst paa Grund af sin Videlse. Den første beholder han for sig selv, den anden giver han mig. I Kraft af denne Gæde, griber og tilegner jeg mig Retten til at komme ind ved Troen, og jeg skal ikke blive tilfamme.“

Man kan spørge, hvorfor en saadan Mand ikke beundret, hvad der siden blev Luthers Gjærning, Kirken's Reformation; men Herrens Time var endnu ikke kommen og Fordævelsen var heller ikke traadt saa langt frem endnu. Han har dog haft Die for Fordævelsen inden Kirken. Saaledes skriver han til Pave Eugenius den 2den: „Kom ihu, at Du er en Efterfølger af ham, som har sagt: „Søls og Guld har jeg ikke.“ D. at jeg dog kunde, før jeg dør, se Guds Kirke, som den var i gamle Dage, at Apostlene udfæstede sit Barn, ikke efter Guld og Sølv, men efter Menneskesjæle.“

For ubivt Opmærksomhed ved vort

Selskabskab tages hjerteligst.

Mr. og Mrs. S. S. Opahl.

Syr Tacoma.

Pindebag er det Substjeneste i den Første Luth. Kirke, Warner og 62de Street, Koffen 11 Form. Den kjære Gud beligne Pinsefesten.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific athenan University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270. 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Bladet koster

For Aaret \$.75 For Aaret til Canada eller Norge 1.00 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash. Nyheder maas sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maas denne straks opgive gamle og den gamle Adresse for at Bladet kan olli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold. Entered as second class matter November 5, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der tilsulger sig Feil, som ogsaa kan haale, saa skriv straks. Hvis de ventor med at gjore dette, falder det saart vanskeligt at faa det rettet. Hjalp os ogsaa med dette.

Alle Penge, som sendes til Herald, for sendes adresseret: Pacific Herald, Parkland, Wash. Send ikke Penge til Redaktoren da det volder Bryderi.

Læsere af "Herald" bør handle med dem, som overfører i "Herald."

Et Aars Jubiläum.

Søndag fejrede Vethlehem's Menighed paa Westin Hill, Tacoma, Wash., 10 Mars Aar. Den havde indbudt de to Søstermenigheder Den Første Lutherske af Forenede Kirke og Vor Frelser's tilhørende Sænen med deres Præster. Fejten begyndte kl. halv fire Eftermiddag. Det var en vakker Dag med dejligt Veir og stor Foramling. Følgende Program udførtes:

Eftermiddag.

Salme 3, Foramlingen; Skriftlæsning og Ven, Past. A. S. Thorsen; Salme 683, Foramlingen; Velsignelse, Past. A. S. Thorsen; Ad-dress, Rev. D. J. Ordal; Sang by the choir, "My Church, my Church"; Tale, Past. Olof Solen; Sang, Selma Martinson, "Velt alle dine Veie"; Tale, Diacon Waale; Salme 393, Foramlingen.

Aften.

Salme 6, Foramlingen; Skriftlæsning og Ven, Past. Olof Solen;

Salme 589, 1-5, Foramlingen; Afskriften, Distriktsformand E. G. Hoff; Salme 77 1-4, Foramlingen; Skolefest; Sang af Skolen, "Kæmpe dig, min Gud"; Salme 92, Foramlingen; Velsignelsen, Past. O. J. Ordal.

Følgende er Menighedens Historie, som oplæst:

Vethlehem Kirke Lutherske Menighed blev stiftet den 23. Mars, 1907, af Past. E. P. Stettedahl, 63 Sjæle blev optat i den nu organiserede Menighed. Følgende Embedsmænd blev valgt: Formand, John Pedersen; Sekretær, David Thorpe; Assisterer, A. Sveum; Klaffer, S. D. Nohre; Søndagskolesuperintendent E. P. Stettedahl; Diaconer, Ole Anderson, W. Douglas og S. D. Nohre; Kirkeværger, D. H. Anderson, W. Martinson, John Pedersen, John King, David Thorpe og Ole Thorsen.

Kvindeforeningen og Søndagskolen havde været i Virksomhed mange Aar før Menigheden blev stiftet og var indtil 1907 en Gren af Den Første Kirke Lutherske Menighed i Byen. Kvindeforeningen har nu et Medlemsantal an 35 og Søndagskolen havde i forige Aar (1916) 91 Børn indskrevne samt 16 Søndagskolelærere. Desuden har Menigheden en Ungdomsforening stiftet Mar 1907, en Mandforening stiftet 1912, 1 Børneforening.

Ministerielle Forretninger i Løbet af disse 10 Aar: Gudstjenester ca. 725, Døpte 164, Konfirmerede 64, Kommunicerede 526, Catechisere 39, jerdfejrede 43.

Menigheden har nu et Sjæleantal an 191 og følgende er Menighedens Embedsmænd: Formand, Past. A. S. Thorsen; Vice Formand, Sam Martin; Sekretær, J. L. Maden; Assisterer, S. S. Stevens; Klaffer, S. D. Nohre; Søndagskolesuperintendent, W. Douglas; Diaconer, Ole Anderson, W. Douglas, S. S. Stevens; Kirkeværger, D. H. Anderson, W. Douglas, J. L. Maden, Sam Martin, Lars Johnson, M. Johnson, Ed. Thorsen, David Thorpe.

Menigheden har været betjent af følgende Præster: E. P. Stettedahl 1907—1909, A. Wald 1909—1912, S. Hjertaas 1913—1916, A. S. Thorsen fra 1916.

Maas han som er Menighedens Gode og Herre saa styre og lede Sjæterne som Landværk, da vil Menigheden vasse en hund frødig

Bæft. Det give Gud for sit Navns Stald.

A. S. Thorsen, Menighedens Præst.

Det var en vakker Fejt. "Herald" vil herved lykønske haade Præst og Menighed. Maas Gud fremdeles velsigne deres Virke til mange Sjæles Frelse.

Fra vart Virkefelt

Tacoma, Wash.

Vor Frelser's Kirke-Lutherske Kirke, 303 J og 17de Gade, D. N. Ordal, Præst.

Søndagskole paa Kirke og Engelst St. 9-15.

Vinsgudstjeneste. Sjæleske og Konfirmations Overføring paa Engelst St. 11. Der blir ingen Aftenang.

Kvindeforeningen møder Torsdag Eftermiddag i Hjemmet hos Mrs. Louis Langlow, 6th Ave. og South A Streets. Mrs. Miller og Mrs. Langlow er Vertinder.

Diacon Waale fra Norge, som er paa Besøg i Amerika, var Gæst i Tacoma de sidste Dage af forrige Uge og de første af denne. Han talte ved Sjæleske i Vor Frelser's Kirke og paa Eftermiddag var han tilstede ved 10 Mars Fejten i Vethlehem's Kirke paa Westin Hill. Næste Søndag, Vinsdag, skal han prædike ved Aftenang i Pastor Stubbs Kirke i Seattle.

Mrs. T. M. Stov, Mrs. Anna Hall, Mrs. V. V. Kirkbo og Miss Emilia Guttebs rejser alle til de fjere Kirkesteder i St. Paul. Mr. D. C. Wallan er valgt som Representant fra Vor Frelser's Menighed.

17de Mai. Stor fælles festgudstjeneste og Fejt holdtes af de nord-lutherske Menigheder i Tacoma om Aftenen den 17de Mai i Den Forenede Kirke paa J Street. Der var stor Foramling og Fejten var i et og alt udmærket. Følgende Program udførtes:

- 1. Sang, Hie Vers "I Hie Navn skal af vor Gjerning se"; 2. Skriftlæsning og Ven, Past. D. Hagoes; 3. Sang, "Al Himlen priser," Nordmandenes Sangforening; 4. Tale: Sjælesherren, Past. Th. Olsen Pjærntvedt; 5. Sang, et Vers, "Det er fuldraget, den salde Nord"; 6. Sang, "Ja, vi elsker dette Landet," Nordmandenes Sangforening; 7. Adresse, "Citizenship," Rev. D. J. Ordal; 8. Sang, "De Star Spangled Banner," Nordmandenes Sangforening; 9. Skolefest; 10. Sang, fire Vers an "America"; 11. Benediction, Rev. A. S. Thorsen.

Kollekten som optoges beløb sig til over \$30 og vil benyttes til Dækkelse af Udgifter i Forbindelse med Fejten, og det tiloversblevne vil bruges til Indkjøb af følgende Verker som vil blive skænket Tacoma Public Library: "History of the Norwegian People," Dr. A. Hjerteth, og "The Scandinavian-American," Dr. A. D. Fonksrud, og "Scandinavian Immigrants of New York 1650-1750," Dr. J. D. Eojen.

Stanwood, Wash.

Finsdag blir der Aftergangsgudstjeneste for Konfirmanderne og andre som ønsker at mude den bellige Radoere. Den følgende Uge reiser Undertegnede plover til Kirkestedet i St. Paul.

Menighedsskolen holdt sin Slutningsfest i Kirken sidste Søndags Eftermiddag.

Miss Helena Asberg, der i 5 Aar har været Lærerinde paa Camano, var forleden Gjæst i en meget behagelig Overrækkelse. En stor Vennekreds mødte op og overrækkede hende en vakker Gave.

Miss Ingeborg Eide har vundet Udmærkelse ved Bullman Agronom Skole og taget den bedste Eksamen af alle fra dette Strøg. Hun er Graduent fra Menighedsskolen hjemme i Stanwood.

Til Representanter til Synodensdet og den Nord-Lutherske Kirkes Møde i St. Paul er valgt Ole Refnes og S. Myron.

Kvindeforeningen ved Westin Hill har lovet et godt Sængestøve som skal sendes til Offino Missionen ved Teller, Alaska.

Seattle (Ballard)

Pastor Ordal vil prædike ved Aftenang i Sions Kirken, Pastor Bergens Stald.

West Tacoma.

I Jannuells Lutherske Kirke, North 14. og Stevens Street, er der Britebrødsfest Søndag Aften kl. 7.30.

Fredag Aften den 1. Juni har Kvindeforeningen arrangeret et Program i Kirken til Indtagt for vor stede voksende Søndagskole. Pastor T. V. Brevig vil tale om Missionstjenesten. Miss Dagmy Brevig har lovet at synge for os. Gjer dette vel bekendt.

Gæder til Parkland Parkshjem.

Fra Mrs. Past. D. C. Slettefson, følgende bragte Gjenstande: 2 Guldtejter, 1 Sommerkaabe og 1 Underkjort.

Fra Missah Kvindeforening ved Mrs. Past. Slettefson, 1 Guldtejddæmning, 3 Puffer og 3 Bluser.

Fra Mrs. Wom. Parkland, 4 gde. Paresaues.

Fra Mr. og Mrs. J. Runde, Parkland, 1 Bibel som Gave til en af Konfirmanterne.

Fra Mrs. T. J. Storaasli, Parkland, følgende bragte Gjenstande: 2 Sommerkjoler, 1 Kaabe og 1 Haarbaand.

Fra Sofia Jakobson, Tacoma, 1 gde. Skole, 1 brugt Regnkaabe og 1 Par Ska.

Hjertelig Tak!

V. J. Haines.

Marthin Luther.

Luther havde aflagt de jædvanlige Munkesløfter, og Kirken havde givet ham Magt til at fremføre det daglige ublidige Offer i Messien. Han iagttager sine Pligter med skrupules Næisaglighed. Af de 21 Selgener han har udvalgt sig, paafalder han hver Dag tre, saa han kommer rundt i Løbet af en Uge.

Da dog, istedet for at kjende sig lig Fred, begynder han at erfare en aandelig Trængsel. Ikræfteliger end nogenhinde for.

I vore nøgterne Dage fristes man til at spørge: Hvad Mening er der i dette? Har han fanke begaaet en eller anden Forbrædelse?

Nei, det tør vi sikkert paataa, et han intet forbræderisk har paa sin Samvittighed. Hans Barmhertighed var en eneste Rigtighedsfølelse, hans Ungdom var viet Gud, hans Liv var rent. Men hvad var Grunden til, at han saaledes plagede sig selv med Tanker om Sønd.

Paas mange Steder i sine Verker, — særligt i Kommentaren til Galaterebrevet — har Luther selv fortalt, hvad han led. Bismok kan vi ikke følge hans aandelige Kamp Trin for Trin, dog ved vi, den var ikke begyndt, da han blev ordineret til Præst i 1507, og den var væsentlig tilende, da han i 1509 drog til Wittenberg.

Med Alvor og Naad begyndt han efter sin Dedination at arbejde paa sin egen Seliggjorelse. For at bruge hans eget Udtryk — han vilde tage Sjælmælen med Storm. Dag efter Dag, Uge efter Uge udførte han alle forskjellene Tjenester, bad, vaagede, fastede. Han fulgte sig næsten tilbøde. Sunden i hans Galle fik gjenmenisne ham adels. Hans Selvbrød knækkedes og ofte faldt han i Besvimmelse.

Med gribende Klarhed beskriver han sin Angst. Han følte Sinsis Torben rolle over sin Sjæl. Den guddommelige Probes Lyn traf ham og han svingedes fra den ene ildelighed til den anden i sine Kælelser. Han kjendte endog Lykt til at spotte Gud.

Sans Sind var som det oprørte Sev. Undertiden tænkte han, at han havde begaaet Sunden til Døden, saa

der ingen Tilgivelse var for ham.

Det var altsaa forjævet, haad han havde arbeidet. Sans Lykt havde det været at stige op til den uendelige, og det havde ganske glippet. Han havde besluttet at gjore, hvad han troede, andre Hellige havde gjort — holde Guds Lov fuldomment. Og han følte alt bejudet. Jo mere han tvættede sine Hænder des mere fulde af Smuds blev de.

Stafels Marthin. Man maas guses over ham. Han har forlovet sin Karriere i Verden, han har lukket sine dørbare Væger, han har gjort sin Fæder vred — og saa har han sin opnaet at blive saa bittert stufjet. Og dog angter han ikke hvad han har gjort. Han har sat sit Ansigt til vandre mod Jerusalem, og det faar paa som det kan, han viger ikke tilbage. Han kvæler for Gud og bejuder:

"Om han end naar mig, vil jeg dog holde fast ved ham."

Marthin Luther vilde holde Guds Lov fuldomment; hans Samvittighed sagde ham, at intet mindre vilde tilfredsstille den uendelige Gud. Men vi maas derfor ikke tænke, at han intet har hørt om Guds Naade. Det vilde være en fuldtændig Misforstaaelse af den middelalderlige Kristendom, at sige, at den havde glemt Væren om Naaden, eller at den havde forneget Troens Kraft. Og det vilde være en Misforstaaelse af de religiøse Forhold i Tyskland i Luthers Tid at negte, at Naaden haade her og der var bleven varmt og indderlig forundt. Vi maas heller ikke glemme, at Luther tilhørte den mest evangeliske Orden, Augustinerordenen.

Det var ikke det, at Luther aldrig har hørt om Naaden, eller at hans eneste Haab laa i hans egen Guldformel af alle Guds Voks Kraav, — han bragte ham til at skjæve og bæve. Men Grunden er at søge i den Form, som Frelserlærea havde faaet i den skolastiske (Arenæisjige — Udformning.

Scholastikerne medgav, at intet Reneise af egen Kraft kunde udføre nogen Gjerning, ved hvilken det gjordes Gud til sin Skaldner, og forlygte sin Salsighed. Med ved gode Gjeringer, som at give Almisse, at jaste, at bære Messie — disponerte man sig selv, gjorde man sig selv modtagelige for Guds Naade. Da naar man havde den, var man istand til at gjore de Gjeringer, som gjorde en fortjent til et evigt Liv, og som gjorde Gud til ens Skaldner.

Men Luther fik ikke det hele til. Efter lange Aar af Tjeneste, af Væner, af Baagen og Josten og Messien og Synagen, er man endt i en Tilstand af haard, kold, trag Nedslagenhed. Der er ingen Barmhertighed, ingen Hjarlighed til Gud i hans Hjerte. Der er snarere Uvilje mod ham. Da hvor skulde ogsaa hans Sjæl kuane gløde mod et Væsen.

Vor Beholdning af SKO for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser. Samuelson & Berg 1110 South K St.

Ben Olsen Co. Plumbing and Heating. Main 292—A 2392 1130 Commerce Street Tacoma Wash.

Dypag fra Luther Publ. House. Steamship Agency. Billetter paa alle første Klases Linier. J. F. Visell Co. 114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

MOHR. Har alle Slags FARM REDSKABER. HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Naar De er paa Besøg i Tacoma kom til Mason Hotel. Lad det bli Deres Hovedkvarter. Cor. 10th & A Sts.

MONTANA LAND. Cheap wheat and stock sections in central Montana. They run all the way from \$7.50 to \$25 per acre. For description and prices write C. O. Kittelsen, 2097 Montana ave., Billings, Mont.

der fordrede Skærlighed og forlangte Taknemmelighed, men uden at vise det ene og give Karlag til det andet. Sans eneste Talent.

Paa den Tid denne Historie udgives, er den Mand, om hvem der skal fortælles, maaske allerede indgaaet til sin Radelon. Den af Læserne ovgivne Frist var allerede udløsen og nogle saa inmertefulde Maas neder var tilspjæt de foregaende. At han skulde leve endnu et Aar, eller blot et halvt Aar, futes alde-

LAVE EXCURSION BILETTER TIL ALLE STEDER I ØSTEN. TUR OG RETUR SOMMER EXCURSION BILETTER TIL SALGS VISSE DATOER FRA 20. JUNI TIL OG INDBEFATTET 29DE SEPT. TIL "MIDDLE WEST" OG TIL EASTERN STATES OG CANADA. GOD FOR TRE MAANEDER FRA DEN DATO BILLETEN ER KJØBT. Northern Pacific Ry. DAGLIG OVERLAND TRAINS. NORTH COAST LIMITED, OBSERVATION CAR TRAIN OG ATLANTIC EXPRESS TIL CHICAGO VIA MINNEAPOLIS, ST. PAUL OG ET DAGLIGT TOG TIL ST. LOUIS. Fuldstændig Dining Car Betjening. Paa Grund af DEN NOR SKE LUTHERSKE KIRKE KONVENTION til St. Paul specielt Salg 1ste og 2den Juni, \$67.50 tur- og retur billet. Visit Yellowstone Nationale Park Enroute. Paa fuldstændig oplysning angaaende "rate, sales date" og tog. C. B. FOSTER, P. C. A. Main 128 925 Pacific Ave., Tacoma A. D. CHARLTON, A. G. P. A. Portland, Ore.

Vor egen Bank Bygning

Tiden at spare er naar en er istand til det. Nogle Center pr. Dag, betyder Dollars pr. Maaned og en vakker liden Sum pr. Aar. Spørg de, som har brugt dette System, om de har angret det. Mange vil sige, at de Sparepenge, netop kom ind haendigt, da de saa en god anledning. Har Du en Bankkonto, vil Du se den vokse. Har Du ingen og Du vil ikke spare, hvad byder saa Fremtiden Dig? Smaa regulære Indskydere faar lige store Renter og Fordæle, som de store. Begynd næste Gang D ufaar Din Betaling. Lad vor Bank bli Din Bank.

The Scandinavian American Bank Tacoma. S. O. LARSON, Bestyrer. H. BERG, Assisterende Kasserer

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
 Eft-lagene Ispøge Aftale
 Tel. Main 7683. Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontor tid Kl. 1—5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
 Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
 LÆGE OG KIRURG
 220 Scandinavian-Am. Bank Bldg.
 Kontor tid: 11—12 Form., 2—4 Eftm.
 og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Dr. A. G. Morton
 Norsk tandlæge
 Good dentistry at modern prices.
 Plate work and extracting
 specialist.
 801 Fidelity Bldg. Tacoma

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apotek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES.
 Recepter udfyldes nøjagtig

S. T. Larsens Pharmacy
 1105 So. K St
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 304 Tacoma, Wa.

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

P. OSCAR STORLIE
 Begravelsesentreprenør og autoriseret Balsamerer.
 DET ENESTE NORSKE
Begravelsesbyrå
 I TACOMA
 Alt henholdsvis til Begravelser, Klæde, Ligvogne, og Betjening indbefattet, fra \$40.00 op.
 Tel. Main 1122.
 5034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 NORSK ADVOKAT
 501-3 Lyon Bygningen
 Tværs overfor det nye Courthouse
 3rd & James Seattle, Wash

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

DET ER LET AT TILFREDSSTILLE ALLE.

 Server vor "Brick Ice Cream"
 Tag hjem en "brick" for dinner. Phone Main 7919 for Prisør i større Kvantaer, for Selskaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
 "THE PURE FOOD CREAM"
 Bibler og kristelige Bøger have paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.
J. F. VISELL CO.

les umulig, og høifensomtelt nu Dag kan vi se ham det Vibe Morgen, om hvilket der er skrevet: „Da Fine skal ikke være mer.”

Da den frøgtelige Kløffe var over og det temmelige Regene affaldt, var der saa lidt Vibe tilbage, at han ansees for død, og da Regerne var færdige, var kun Braget af et Menneske høret.

Regge Rødder var borte, den venstre Arm ligeledes og med den den største Dele af Stræbenet; paa høire Skand var blot Lømmefingreen og en af de andre yngre Tilbage. Af den jordens saa sterke Mand var der kun igjen — at lide og erindre.

Men han befad fremdeles den brillante Mand, hvori Universitetsdannelsens rigeste Frugter var oplagrede, beriget med Høifendring fra alle Verdensdele. Og det var alt spildt, spildt, spildt. For han var der intet tilbage uden at være en hielveløs Vidende.

Det var hans Tanker, da han sad ved et af Vinduerne i Stuen for Uheldredelige og saa ud paa den vide Verden, af hvilken han havde opgaaet at være en Del. Foran ham laa Vibe, og han læste Parabelen om Talenterne og tænkte med Bitterhed paa, at han end ikke havde en som han kunde begrave; han selv var saa godt som begravet, og hans Talenter, som havde været mange var allerede begravne.

En gammel Dame rullede sin Stol hen til hans og læste et Brev, som hun havde faaet. Det var fra en fremmed. Men det havde gjort hende saa godt.

Han blev interesseret og gjorde Spørgsmaal desangende og erfarede, at der var en Forening som stiftede Guld, der var villige til at skaffe opmuntrende Breve til Søge og faadanne, der var nødt til at holde sig inden Døre, disses Adresse.

Han havde læst dem saa tit Nævn med tilføiede af, hvorledes et faadant Brev, nu og da vilde glæde hende. Denne udføiede Korrespondent skrev regelmæssig, og Brevene var hende til stor Trøst og Glæde.

En blidelig Tanke greb ham. Af saa Breve vilde ikke være ham til mindste Glæde, men hvorfor ikke skrive selv? Men til hvem? Skulde det være et eneste Menneske saa indespærret som han, som hans Breve vilde glæde? Sandfærdigvis var de i Hængslene endnu mere at beklage; dog disse havde faaet om Beskedelse, og han havde ikke. Men det var værdt et Forsøg.

Saa skrev han til Foreningens Sekretær og bad ham om Nævnene paa nogle Sanger. Man underrettede ham om, at hans Breve vilde forblive ubesvarede; Hængslernes Regler tillod ikke Svar; men han paatog sig alligevel denne ensidige Korrespondance.

To Gange ugentlig skrev han, og Brevene beslaglagde hans Skræfter til det yderste. Men han lagde hele sin Sjæl ind i disse Breve, alle sine Erfaringer, sin Tro, sit glimrende Vid; hele sit kristne Marfyn.

Det er tungt at skrive, naar Skrivningen løser Stræve og Smerte og i Særdeleshed, naar der aldrig kommer noget Svar. Der kommer Tider, da han blev mødels og var fristet at opgive det hele.

Men det var det eneste Talent, han havde tilbage, og han besluttede at bruge det, saa længe det varede. Endelig — endelig kom der et Brev. Det var et meget kort Brev. Det var fra Hængslens Kontor, skrevet af den Bestillingsmand, hvis Arbejde det var at læse Sangerens Breve. Hele Indholdet var:

„Var saa snild at skrive paa det bedste Papir De kan faa; thi Deres Breve naar fra Hængsleren til Hængsleren, indtil de bortevelig fast falder fra hinanden.”

(Luth. Sendeb.)

phatically spoke to His disciples, before His departure, of the great event which we celebrate today. He realized its significance for the Christian Church when He said, "It is expedient for you that I go away, for if I go not away, the Comforter will not come unto you." He pointed the disciples to the same Blessed Person, the Holy Spirit, when He gave the promise of our Gospel lesson, "the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, He shall teach you all things." From Him, as Jesus knew and said, is the love that keeps the sayings of Christ, the word of the Father; from Him the remembrance of the things Christ hath said, with understanding and inspiration and life; from Him, the inbreathing of peace, the freedom from anxiety, the cure of troubled hearts; in Him, the true return of the Saviour Who is leaving them; from Him the confident assurance of faith, as He gives them to see in the fulfilment of things foretold, the truth of Christ. It would be strange indeed, if such a coming, the advent of the Holy Spirit, were not counted by the Church, guided by her Master's Word, a chief event of the redemptive history, worthy, in truth, to be placed alongside of those other great facts that the manger, the cross, the empty tomb, the cloud receiving Him out of their sight, represent to us. Let us, then, with full appreciation of the surpassing significance of the Pentecostal Gift, set ourselves to understand the story and the meaning of the fulfilment of our Lord's promise of the Comforter.

The Outward Manifestations.

It was a quiet, and a not unusual scene, when the disciples gathered, on that morning of Pentecost, in the upper room, to pray together. It was not for the usual needs of men that they were making request, for the burden of the prayer was that the "promise of the Father" might be fulfilled to them. Their blessed, risen and ascended Lord had told them of a gift He would pour out upon them, the gift of a Comforter. When He would come, and how, they did not know, but with united hearts, "with one accord," they were together in one place, beseeching that bestowment for which they must tarry at Jerusalem; unfitted, as yet, for the great witness-bearing to which they were bidden. A gathering of the little congregation of one hundred and twenty people, for earnest prayer, — that was all which was apparent in the upper room.

But soon strange sounds and sights were manifest. One would have said that a strong wind was blowing, but the air was still. Yet the sound was heard like the mighty rush of a violent gust, so that the people from all the city gathered to wonder what it meant. And with this sound there shone before the eyes of those in the upper room a flaming mass, as of fire, and hovering above them, this glowing cloud separates into single tongues, of which one rests upon the head of each of the disciples. This is a new, strange thing. And we must ask why these marvelous manifestations were given. We think of the roaring wind that swept the mountain-side where Elijah waited in his cave, for the coming of God; of the flames of raging fire that swept the forests from the slopes of Horeb! We go further back in thought to the flashing lightnings and the cloud upon the summit of Sinai when Jehovah descended upon it in fire, and spoke to Moses! These are crises in the history of God's dealings with His people. These are beginnings of new eras. As Moses

was the founder and Elijah the re-founder of the old dispensation, so are these apostles and disciples to be the founders of the new. It is a great new epoch, and it is even outwardly marked to indicate its significance.

It is by no means surprising that with the great spiritual gift there should be sympathetic movements even in the world of sense. It is God's way to associate the visible with the invisible. If there had been storms of wind and streams of natural fire, this could not surprise those who know of the thunders and lightnings of Sinai, the fire and storm and earthquake of Horeb, or the darkness and earthquake of Calvary. But these are not natural manifestations. There was no wind, but a supernatural sound, "as of wind." There was no fire, but "tongues as of fire." Even that which here was visible was yet not material, but in its very mystery emphasized the spiritual character of the impartation of the Holy Ghost. Here God does not, as regularly and normally He does, connect the spiritual gift with a truly earthly element of conveyance, though He sends not even here, the Spirit Who gathers His Church, without gracious recognition of man's need of the appeal to human senses.

These manifestations must have forced upon the disciples various suggestions. Surely the sound as of a rushing, mighty wind, must have impressed them with the tremendous power of that with which they had now to do. Perhaps the appearance as of fire, brought to their minds, in vivid form the purifying, light-giving, joy-bringing qualities of the Spirit. And how strikingly the tongues of flame portray the very gift which they were immediately to receive, the very means of the upbuilding of the Church, the fervent speech, which was and is to be the instrument for the propagation of the Gospel. Not the fiery sword, but the flaming tongue, is the weapon of Christ's conquests. The human voice, as the tongue shaped symbol showed, but also the supernatural power, as this mystic fire revealed, was necessary in God's work of winning men from every nation under heaven, to His life and service.

The Spiritual Realities.

God in Christ has come into a new relation, through the Holy Spirit, with His Church. The Spirit had been given to men before, but to men one by one. Now He is given to the Church, to a new creation, the "body of Christ," of which the Ascended Lord is the Head. Not as rain-drops, falling upon the roof of this man, or of that, (to be gathered for himself, separately, but the full stream of the Holy Spirit, collected in Christ's own Person, for us all, flows now into the life of every one who is united with our Lord by the channels of faith. This was, then the birth, and the birthday of the Church. The overhanging cloud as of fire suggests the Spirit in the Church, and the separating tongues, sitting upon each of them, exemplifies His coming through the Church, with its means of grace, to each individual. No longer do we stand in loneliness, each for himself seeking God, and life in God. We are united into the communion of saints. The Holy Spirit, the Spirit of Christ, has done the great work described in our catechism by the word "gathers." He has called into being the Church, and in this Christian Church He daily and abundantly forgives all our sins, and calls, enlightens, sanctifies and preserves men continually, gathering them also into the vast communion of our Lord.

id disciplines go out from this up- per room to become mighty messengers of grace, because filled with the Spirit. Peter never denied His Lord again, but standing before the Jews boldly taxed them with the murder of Jesus, whom "ye, by the hand of lawless men did crucify and slay, whom God hath raised up." The flaming tongues spoke as mere men had never before spoken, and multitudes were pricked in their hearts and led to penitence and faith. It was a new power which, through these weak instruments, brought three thousand in Jerusalem, on that day, to confess Jesus as Lord and Christ! The Twelve go out with nothing but the Word of God, the testimony concerning Christ, upon their tongues touched as with fire, to meet a world that is hostile, sensual, strong, — and they are conquerors. Nothing but the new, divine power can possibly explain the history of the Christian Church. Pentecost offers the only key to the story of the centuries that have elapsed. Wild beasts, flames of the martyr's stake, crosses, proscriptions, persecutions, mark the stages of that story, but while men die, by hundreds and thousands, the power still lives, and the "blood of the martyrs is the seed of the Church." Roman emperors, who sought the annihilation of the Church, live only in dead pages of human records, but Christ's kingdom lives in multiplied millions of human souls today. Twelve men, one hundred and twenty men and women, countless myriads of redeemed souls, — these are the progressions of the census of believers. And the Church still lives and wins victories, because the Holy Spirit still lives in her, and empowers her. He came to stay. He is the abiding power, by which she works the works of God. The Lord who sent the Holy Spirit, the first gift of His exaltation, has provided, also, for His coming into the hearts of men of every age, and for His abiding there, through Word and Sacrament.

With the coming of the Holy Spirit has come to men a new realization of God as present, indwelling. The Father, who created and preserves, and provides for us, and who gave His Son to save us; the Son, who united Himself with our humanity, who suffered and died, and rose again, and ascended into heaven, for us; of what avail had this all been, how would we know of all, and be the better for it, but for the Holy Spirit, who reveals to us the Father and the Son, in the innermost acceptance of the heart, who applies and appropriates to us all that the Father's love has devised, and the love of the Son has obtained! We need a Present God, a God who dwells within us, who makes of our very bodies His temples, who makes intercession within us with groanings that cannot be uttered, who works out in our lives the fruits of love, joy, peace, longsuffering, gentleness, goodness, faith, meekness, temperance. And this is the God whom, by the coming of the Holy Spirit we know and have. If we do not realize, and practice, the presence of God in our daily lives, we have not learned the personal lesson of Pentecost for ourselves.

Open wide the welcoming doors of your hearts. Turn gladly to the ever-accessible channels of the Holy Spirit's access, the Word of Life, the Sacraments of grace, and use them that He may find a way of entering in, and of more fully entering in, to you. Give way to Him, that He may crowd out all self-will and all sin from your hearts, that He may work freely and unhindered within you. Let this be a true Pentecost for you; not in a new out-

KAKEN PALDER IKKE NAAR I BRUKER CRESCENT BAKING POWDER

Den blir let som en Fjær endog under ugunstige Forholde. Sælges i Groceributikker til 25 Cents Crescent Manufacturing Co. Seattle, Wash.

pouring of the Spirit of God, for He has never withdrawn from His Church, but in a new incoming, a new receiving in all the fulness He is ready to bestow, of His precious presence and power. Amen.

Tretten (13) akers dyrket land med Frugttræer, et pent 9 room hus samt fjøs, lade og husehus, "windmill," ligger lige til en liden Indsø. Straks ved Pacific Lutheran Academy, Parkland, Wash. For Salg af Louis Langlow, Berlin Bldg., Tacoma, Wash.

NORSK SLAGTERFORRETNING PALACE MARKET Ole Jacobsen
 Eier.
 1554 Broadway Main 423

- PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.**
 Anberg, O. P. Parkland, Wash.
 Baalsbø, H. E., Silvana, Wash.
 Berg, Jos. H., Oakland, Cal. 873 32nd st.
 Bergesen, B. E., Seattle, Wash. 1727 W. 56th st. Phone Ballard 1306.
 Belgum, E. S., Oakland, Cal. 823 Athens ave. Tel. Oak 4356.
 Blakkau, I., Rockford, Wash. Box 175
 Borge, Olaf, Lawrence, Wash.
 Borup, P., cor. A & Pratt sts., Bureka, Cal.
 Brevig, Rev. T. L., Parkland, Wash.
 Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
 Eger, Olaf, Seattle, Wash., 1424 No. 45th St.
 Eyrjenth, Rev. R. U., 1524 10th Ave., San Francisco, Cal.
 Foss, L. C., Seattle, Wash., 779 Lake View Boulevard.
 Foss, Carl L., San Francisco, Cal. 391 B acorn st.
 Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
 Gronsberg, O., San Francisco, Cal. 37 Collingwood st.
 Hagosa, O., Tacoma, Wash., 4314 N. 19th st. Phone Proctor 2133.
 Harstad, B., Parkland, Wash. Phone Madison 7884-J-3.
 Helmdahl, O. E., Fir, Wash.
 Hellekson, O. C., No. Yakima, Wash. 810 N. 2nd st.
 Henriksen, Geo., Portland, Ore. 425 E. 10th st.
 Jøving, O. L., Spokane, Wash. 310 S. Chandler st.
 Johansen, J., Fresno, Cal. 204 J st.
 Lane, Geo. O., Bellingham, Wash., 1464 Iron st.
 Mikkelsen, A., Ellensburg, Wash. 706 No. Anderson st.
 Nelson, I. G., Hemet, Cal.
 Neste, P. 417 29th St., Astoria, Ore.
 Norgaard, C. H., Everett, Wash., 2922 Lombard ave.
 Ordal, O. J., Tacoma, Wash., 912 So. 17th st. Tel. Main 2470.
 Pedersen, N., Pasadena, Cal., 1207 Stevenson ave.
 Preis, O. J. H., Los Angeles, Cal., 2619 Paloma ave.
 Rasmussen, L., Burlington, Wash.
 Sandmel, A., Lyman, Wash.
 Stensrud, E. M., San Francisco, Cal., 2455 Howard st.
 Stuh, H. A., Seattle, Wash., 1215 Thomas st.
 Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
 Thorvaldson, P. T., Petersburg, Alaska
 White, A. O., Silverton, Ore.
 Xavier, N. P., Parkland, Wash.

- LÆRERE VED PACIFIC LUTHERAN ACADEMY, PARKLAND, W.N.**
 Phone Madison 106-J-2.
 Allsen, Theodora.
 Barton, P. J.
 Ellingsen, E. B.
 Hong, N. J., Principal.
 Hong, Inga, Preceptress.
 Larsen, Ludvig
 Stuen, O. J.
 Xavier, Rev. J. U.
BESTYRERE.
 Fatnes, Rev. P. J., Parkland Barnehem, Parkland, Wash.
 Monsen, B., Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
KASSERERE.
 Gaard, K. K., Parkland Barnehem, Parkland, Wash.
 Leknes, Andrew, Stanwood, Wash.
 Indre Missionen, Pac. Dist.
 Leque, N. P., Bellingham, Wash. 1445 Moore st. Josephine Alderdomshjem.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

NEW RELIGIOUS CENSUS.

The Bureau of the Census in Washington is now engaged in the work of another census of religious bodies and schedules have been mailed to the pastors of every Lutheran Church in the United States, with the request that the schedules be filled out and returned without delay. The returns have been most gratifying, but many churches are still to be heard from. It is most important, in order that the Lutheran Church may receive its full representation that each pastor respond promptly and all are urged to attend to the request of the government without delay.

The general statistics for the Lutheran Church at the close of the year 1906, as then compiled by the Federal Bureau of the Census, and with which the new census will be compared, showed that there were 12,703 organizations connected with the Lutheran bodies and that the total number of communicants as reported by 12,642 organizations was 2,112,494. At the close of the year 1906, the number of ministers in the Lutheran Church was 7,814.

The increase in the present census of the Lutheran Church will depend upon the completeness of the returns from the individual churches.

FATHERHOOD.

(Read at Community Meeting in Stanwood, Wash., by Rev. M. A. Christensen.)

At last year's meeting you assigned me the subject "Better Babies and the Church." We all agreed that side by side with the better baby movement should go a back to the bible movement. It was shown how the Bible is baby's best book and how in it a Christian mother can find rich material for divine kindergarten

work. We agreed, that a positive Christian influence is a mother's finest bequest to her babe and child.

Now as to fatherhood we find such clear and decided statements in the Bible that it is impossible to evade them. The effect upon the child of an immoral and licentious life on the part of the father is set forth clearly and every doctor the world over will say, amen, it is so. The Bible hurls the anathema and curse upon the father who by his sin brings such untold misery upon his babe. On the other hand, the blessings of purity and morality is set forth in beauty and with conviction. The fatherhood of the Bible is the fatherhood of moral purity. The true and good father of the Bible is the man who has led and who leads a pure moral life. And you may with absolute safety put this down as truth. You can not evade it.

A father owes his babe the right to be born well. Words fail us when we think of the idiots, maniacs and the thousands who are suffering because of the dissolute and licentious life of the father. Ibsen has in "Ghosts" given us a terrible picture of this sin and its consequences. Many a palace has been ruined by such vices, and we may say, many a humble cottage has been blest by a flock of strong, healthy and well-born children playing around it.

In these practical times a father should know something about hygiene. He should know something of the harmful drugs that are peddled at our doors and advertised in the newspapers. He should be on intimate and cordial terms with his doctor and heed his counsel. Fresh air, good food and pleasant surroundings are of untold importance to the prospective mother. The ordinary father is not supposed to know much about the intricate details of baby's clothes, but he should know that screens are necessary to keep the flies away from harming baby. What do you say of the father who can afford several cigars a day for himself, but can not afford a screen to keep the flies from making a bee-line from the garbage can to the baby's face.

Father should see to it that baby's birth is registered. It is the doctor's duty, but he may forget. Father must not forget this seemingly unimportant matter.

And we might go on indefinitely. Many of these duties may seem trivial, but are they not worth while? Is there anything prettier in the world than a healthy, cackling babe who sleeps soundly, inhales God's fresh air and enjoys his little life?

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

Gjenoptager Passagertrafikken paa alle tre klasser til og fra NORGE, SVERIGE, DANMARK

FRA NEW YORK	FRA KJØBENHAVN
"OSCAR II" 26. Maj	Via Christiania og Christiansand
"UNITED STATES" 28. Juni	"UNITED STATES" 7. Juni
"OSCAR II" 12. Juli	"OSCAR II" 21. Juni
"HELLIG OLAV" 26. Juli	"HELLIG OLAV" 5. Juli

Bestil Eders Billetter itide.

Gaa til Linjens nærmeste agent eller til
THE CHILBERG AGENCY **J. F. VISELL CO.**
 702 2nd Ave., Seattle Tacoma, Wash.

"Shut little sleepy, blue eyes,
 Dear little head be at rest,
 Jesus like you was a baby once too
 And slept on his own mother's knee."

But can anything be sadder than the hollow-cheeked, pale little mite, the sickly babe! And it is a cruel thought, but true, that in a great measure baby's condition lies in the hands of its parents. We do not deny that sorrow may come to any home, but we do deny that such sorrow should be invited.

In too many cases the American father is so busy chasing dollars that he forgets his jewels. While it is true that a boy's best friend is his mother. It is equally true that a 16 year old boy needs his father's advice and companionship. The father who has the knack of being on chummy terms with his sons has much to be thankful for. The father who can naturally run races, leap bull-frog, fight and sing with his boys should thank God for that gift. It is not given to all men. But above all else the father should be the spiritual provider and leader of his family. Every true father should be the minister of his own household. It is here, dear friends, that we fall short.

"The priest-like father read the sacred page
 How Abram was the friend of God on high,
 Or Moses bade eternal warfare wage
 With Amalek's ungracious progeny,
 Or how the royal bard did groaning lie
 Beneath the stroke of heav'n's avenging ire;
 Or Job's pathetic plaint, and wailing cry;
 Or rapt Isaiah's wild, seraphic fire,
 Or other holy seers that tuned the sacred lyre.

Then kneeling down to heav'n's Eternal King,
 The saint, the father, and the husband prays:
 Hope "springs exultant on triumphant wing"
 That thus they all shall meet in future days;
 There ever bask in uncreated rays,
 No more to sigh, or shed the bitter tear,
 Together hymning their creator's praise,
 In such society, yet still more dear,
 While circling time moves round in an eternal sphere.

From scenes like these old Scotia's grandeur springs
 That makes her loved at home, rever'd abroad,
 Princes and Lords are but the

breath of kings,
 "An honest man's the noblest work of God,"
 And Certes, in fair Virtue's heavenly road,
 The cottage leaves the palace far behind;
 What is a lordling's pomp a cumbrous load,
 Disguising of the wretch of human kind,
 Studied in arts of hell, in wickedness refined.

Whatever come let us try and be good loyal fathers and hand down to our dear ones an inheritance for which they will bless us, and we in turn be blessed of Him, of whom it is written, "As a father pitieth his children, so the Lord pitieth them that fear Him."

FROM THE ACADEMY.

The Alumni, Seniors and Faculty picniced at American Lake last Saturday. Everybody "hoofed it" out and many even home again. Blisters in the hands of the young men and on the feet of the young ladies are some of the souvenirs taken home from the picnic. And still we all had a good time.

Sunday, May 20, Rev. Harstad delivered the Baccalaureate sermon to our graduates and the eighth grade graduates of the Parochial School. After the services dinner was served in the parlors of the church by the Ladies' Aid and in the afternoon a program was rendered by the children of the Parochial school.

Last Friday night a musical recital was given at the Academy by the pupils of Miss Alfson. The program was very well rendered and a large audience showed its appreciation of the musical treat.

Professor and Mrs. Dretning and children from Tacoma, visited the Academy Sunday.

Commencement exercises for this school year will be held at the Academy auditorium next Saturday night at 8 o'clock. We hope that as many of our friends as possible can be with us on this occasion.

The Seniors, chaperoned by Mrs. J. U. Xavier, spent Friday at Point Defiance. All reported a very good time. In the afternoon of the same day the Juniors treated themselves to a picnic at Lake Spanaway. Boat riding was the chief sport. Miss Hong and Miss Alfson were invited as chaperons.

Bibelen.

Underfulde Bog, den Bøgenes Bog; Dødsdømt af mange, men lever en dog.
 Ingen formaar at rødde den ud, Rundt om Jerden bærer den Gud.
 Himmel og Jord skal engang for-gaa;
 Bøgenes Bog skal enig bestaa.
 Pantroen stormer den med Torag, Bibelen spotter Mørkedens Magt.
 Bøgenes Forfatter, fjender du ham, Skulde du straffe og tve din Bram;

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A Christian School for Young Men and Women

Prepares thoroughly for any College.
 Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience.

COURSES:
 College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners.

Winter Term opens November 27.

Enter any time.

Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.
 Tuition, board, room, and washing for 36 weeks \$180, 18 weeks \$95.

Send for Circulars Free.

Address N. J. HONG, Principal, Parkland, Wash.

Parkland Mercantile Co.

Stocks and Shell GENERAL MERCHANDISE

High grade groceries and fresh meats.

Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

Uhre, Sölv- og Guld-sager, Smykker

til meget rimelige Priser

B. Paulson

Hjørnet af 11 & K Street

Abonner!

Aufter!

"Pacific Herald"

Ubertering

John Blaauw Ad Agency

207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma

60 Downs Bldg. Seattle.

OLYMPIC STEAM LAUNDRY

MAIN 182.

Deres Vogne er allesteds, henter og leverer frit.

Rød Chinook Laks
Hvid Chinook Laks
Sort Torak

Røget og "kippered" Fisk og fersk Fisk altid paa Lager. 15th & Dock Streets. Skriv til os paa Norsk.

NORTLAND FISH CO;

Phone Main 138. Tacoma, Wash.

Synke i Anæ og raabe det ud — Bøgens Forfatter: Himmelens Gud.

Gjenfædt af Gud ved Bibelens Hand, Læringer du frem med Bogen

Daand; Seiren er vis, thi Bibelens Ord Er jo en Almagt, bare du tror.

Brø den og se, hvad læres der; Gjør det — og du er virkelig fri — Træft fra din Synd og Syndens

Behag, Seier du vinder Dag efter Dag. Vreften.

Wg. Prisen er høj, men der er al Himmelighed for at Priserne blic høiere. Det er lige let, at nedlægge

Wg for Vinteren, som Frukt. Kjøb "Waterglass" og følg Anvisningen. En "pint" "Waterglass" koster kun

25c og blandet med Vand, er alt en behøver. Det er god Økonomi. God Kaffe, den berømte "Dur 50c

World's Best Java Kaffe, til 39c per Pund, kan kun faaes hos os i Taco-

ma. Spar 10c til 20c paa Dollaren hos os. Løsn Moners, se dem, sammenlign disse med andre. Bor Pris er kun \$3.98. Paulson's, Main 232 paa 1136-1138 Broadway.

Den norske Advokat i Seattle, Mr. Sno. B. Arctander havde forleden den Vre at blive udmønt af begge Parter til Sættedommer i en stor og indviklet Tvistighed mellem Seattle's Sporvognselskab og Oregon-Washington Jernbanen. Spørgsmaalet gjaldt et Beløb af over ti Tusind fem Hundrede Dollars. Den netop afslagte Dom blev vedtaget af begge Parater uden Appel til Høiesteret, noget som udviter, at dens Retfærdighed maa anses uomtvistet.

Ketteffe.

I Kvitteringslisten over Midrag til Indremissionen fra Fogit Menighed stod: Mr. og Mrs. Edw. Danielson; skulde være Mr. og Mrs. Edw. Danielson \$1.00.

D. G. Seim Dahl.

Tre Goder:
"Tacoma Maid"
"Kona Blend"
 Express Coffee,
 Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe

Kona Koffee Ko.
 Wholesale Roaster

Anso Cameras Anso Films
 Cyko Paper
E.W. STEWART
 Camera Store
 939 Commerce St. Tacoma

\$15.00

FOR GODE OG MODERNE

- Mænds Suits -

Vore regulære Kunder ved,

at vi sparer Dem \$5.00 paa hver Suit. Andre bør finde det ud.

Drummers Sample Suit House

1340 Pacific Ave.

I. A. Jetland, Mng.